

Thứ Sáu, 4-12-2026. Năm B
Tuần 1 Mùa Vọng

Mt 9, 27-31

Matthew 9:27-31

Vừa ra khỏi đó, họ đã nói về Người trong khắp cả vùng (Mt 9,31)

There is something so beautifully human about this story. Jesus was asking these two blind men to do something that must have felt impossible: to remain silent after he healed them. We can imagine that Jesus had some very important reasons. Perhaps the timing was not yet right. Perhaps the growing attention would stir opposition too quickly. But the human side of this story—the men’s joy at their healing and their inability to keep silent—still tugs on us.

These two men had such a deep faith in Jesus that they found the courage to make their way to him. Then they presented themselves to him, fully confident that he could heal them. And he did. No more darkness! No longer dependent upon other people for navigation or survival! Their joy must have been unimaginable!

How could anyone keep that quiet? How could they pretend that nothing had changed when everything had? And how would they explain to their families and friends the fact that they could suddenly see? Their excitement must have overflowed and spilled out of every confident step forward and every joy-filled glance at the beautiful world around them.

And here is where this story meets us. Because we, too, have known moments of grace, of clarity, of healing. We, too, have seen prayers answered, burdens lifted, and hope restored, whether in our lives or the life of a loved one. Yet unlike those two men, we have not been commanded to remain silent. Now that Jesus is risen and his Holy Spirit is at work in the

Câu chuyện này mang một vẻ đẹp nhân văn tuyệt vời. Chúa Giêsu yêu cầu hai người mù làm một điều mà họ dường như không thể làm được: giữ im lặng sau khi Ngài chữa lành cho họ. Chúng ta có thể hình dung rằng Chúa Giêsu có những lý do rất quan trọng. Có lẽ thời điểm chưa thích hợp. Có lẽ sự chú ý ngày càng tăng sẽ nhanh chóng gây ra sự phản đối. Nhưng khía cạnh nhân văn của câu chuyện này—niềm vui của hai người khi được chữa lành và sự bất lực của họ trong việc giữ im lặng—vẫn lay động lòng người.

Hai người đàn ông này có một đức tin sâu sắc vào Chúa Giêsu đến nỗi họ tìm thấy can đảm để đến gặp Ngài. Rồi họ trình diện trước Ngài, hoàn toàn tin tưởng rằng Ngài có thể chữa lành cho họ. Và Ngài đã làm được. Không còn bóng tối! Không còn phụ thuộc vào người khác để định hướng hay sinh tồn! Niềm vui của họ hẳn là không thể tưởng tượng nổi!

Làm sao họ có thể giữ im lặng được? Làm sao họ có thể giả vờ như không có gì thay đổi khi mọi thứ đã thay đổi? Và làm sao họ có thể giải thích với gia đình và bạn bè về việc họ đột nhiên có thể nhìn thấy? Niềm phấn khích của họ hẳn đã tràn ngập và thể hiện qua từng bước tiến tự tin và từng ánh nhìn tràn đầy niềm vui vào thế giới tươi đẹp xung quanh họ.

Và đây là nơi câu chuyện này gặp gỡ chúng ta. Vì chúng ta cũng đã trải qua những khoảnh khắc ân sủng, sự sáng suốt và sự chữa lành. Chúng ta cũng đã chứng kiến những lời cầu nguyện được đáp ứng, gánh nặng được cất đi và niềm hy vọng được phục hồi, dù là trong cuộc sống của chính mình hay của người thân yêu. Tuy nhiên, không giống như hai người đàn ông đó, chúng ta không được lệnh phải im

world, the time for quiet discretion has passed. Now the Lord is inviting us to remember, to reflect, and to share his marvelous works with others.

The question is not whether we have anything to share—we all do! So let's ask the Lord to open our eyes to his work in us, just as he opened the eyes of those two blind men. Let's ask him to show us what he has already done in us or to reveal his presence to us today. When he does, we, too, will be changed. We'll understand that joy, especially rejoicing in God's wonders, should not be hidden. It should be shared with everyone!

“Lord, how can I keep from singing about all your blessings?”

lặng. Giờ đây, Chúa Giêsu đã sống lại và Chúa Thánh Thần của Ngài đang hoạt động trong thế giới, thời gian im lặng và kín đáo đã qua. Giờ đây, Chúa đang mời gọi chúng ta nhớ lại, suy ngẫm và chia sẻ những công việc kỳ diệu của Ngài với người khác.

Câu hỏi không phải là liệu chúng ta có điều gì để chia sẻ hay không – tất cả chúng ta đều có! Vì vậy, hãy cầu xin Chúa mở mắt chúng ta để thấy công việc của Ngài trong chúng ta, giống như Ngài đã mở mắt cho hai người mù kia. Hãy cầu xin Ngài cho chúng ta thấy những gì Ngài đã làm trong chúng ta hoặc bày tỏ sự hiện diện của Ngài cho chúng ta hôm nay. Khi Ngài làm điều đó, chúng ta cũng sẽ được biến đổi. Chúng ta sẽ hiểu rằng niềm vui, đặc biệt là vui mừng trước những điều kỳ diệu của Chúa, không nên che giấu. Nó nên được chia sẻ với mọi người!

Lạy Chúa, làm sao con có thể không hát về tất cả những phước lành của Chúa?

Nguồn: the word among us

Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.